Дім злидаря, мов скриня в олтарі.
Там їжею робитись Вічне зволить,
а прийде вечір, поверта поволі
назад у звичне у просторе коло,
непоспіхом відлуння на порі.

Дім злидаря, мов скриня в олтарі.

Дім злидаря, мов малюка рука.
Т? не бере, чого доросла просить;
хіба що жук-рогач і майже досить,
ще крем'яшок, струмочком пахне й досі
пісок, а мушля голоси приносить;
і зустріч підказати знайде спосіб,
мов терези, розкриється наосліп,
що рівновага їхніх чаш хистка.

Дім злидаря, мов малюка рука.

А ще, немов земля, дім злидаря:
осколочок майбутнього кришталю,
то тьма, то світло, змінюючись, тануть;
він бідний, мов убозтво тепле стайні, –
надійде вечір: всесвітом устане,
й летить од нього не одна зоря.

Переклад В. Бойка